

Tal dia com avui, el 17 de maig de l'any 90, l'Organització Mundial de la Salut va deixar de considerar la homosexualitat una malaltia mental.

Malgrat els avenços experimentats aquests darrers anys en alguns estats pel que fa a la igualtat de drets de les persones LGTB, l'homosexualitat encara està perseguida i castigada a molts països (fins i tot amb la pena de mort) i molts d'altres no disposen de cap mena de legislació que protegeixi les persones lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals davant d'actes de discriminació.

Malgrat els diferents avenços legislatius que s'han produït en els darrers anys a Catalunya i a l'Estat Espanyol en la línia de la igualtat legal pel que fa als drets de gais i lesbianes, la realitat social encara arrossega molts prejudicis que dificulten l'assoliment de la igualtat real. Les manifestacions de representants de la jerarquia catòlica o de determinades forces polítiques confirmen aquesta tendència i suposen l'amenaça que es produeixin retrocessos pel que fa a molts dels drets aconseguits. Cal doncs continuar treballant a través de totes les eines disponibles per tal de consolidar els avenços aconseguits al nostre país els darrers anys i treballar amb les diferents entitats en la lluita per una societat més justa i lliure.

La nova Llei contra la LGTBfòbia, aprovada al Parlament de Catalunya és una eina que ens ha de permetre lluitar contra la discriminació que encara perviu a la societat vers les persones LGTB. Però cal aconseguir desenvolupar polítiques reals, actives i pròximes per assolir la plena igualtat d'aquestes persones respecte a la resta de la ciutadania.

La LGTBfòbia segueix present en la nostra societat, en els nostres llocs de feina, als nostres centres educatius...

És preocupant que per la majoria de joves d'aquest col·lectiu segueixi essent un handicap viure de manera positiva la seva orientació afectiva i sexual, no només ocultant-la en públic sinó que a voltes també entrant en conflicte amb ells mateixos per no atrevir-se a reconèixer la seva realitat. I és intolerable que alguns dels joves que aconsegueixen viure-ho amb normalitat segueixin rebent agressions físiques i verbals als nostres pobles i les nostres ciutats.

D'altra banda a Espanya es diagnostiquen cada any 3000 nous casos d'infecció per VIH. Els experts alerten de que els infectats són cada vegada més joves. La prevenció del VIH és impossible en un entorn en el qual no es pugui parlar amb normalitat de salut sexual, i quan es segueix discriminant i marginant als que han estat infectats.

Per això cal garantir que als programes educatius, socials i culturals es faci atenció a l'homosexualitat, tenint en compte la seva realitat social i promovent el respecte a la diversitat com a mesura per evitar l'assetjament homòfob i les seves conseqüències.

Des de l'administració pública, les institucions sanitàries, els centres educatius, les entitats juvenils, les associacions... hauríem de seguir treballant, o començar a fer-ho, per a garantir la fi de qualsevol discriminació per motius d'orientació sexual o identitat de gènere. I ho hauríem de fer amb el convenciment de que l'aprovació de lleis per a la igualtat són un primer pas, però en cap cas el final del camí.

Cal sensibilitzar la població, incidir en el sistema educatiu i realitzar accions pedagògiques en tots els àmbits si realment volem viure en una societat més informada i com a conseqüència més sàvia, justa i tolerant.